

ה.

הוד כ"ק אדמו"ר מרנא ורבנא שלום דובער – אדמו"ר מוהרש"ב

שיעורים בהמשך המאמרים – תער"ב

21 מבאר הרבי נ"ע בב' אופנים: ראשית כל הרי נתבאר
22 שם בפרק מ"ג שעל-ידי-זה מקבל התלמיד מעצמיות
23 החכמה של המשפיע, שלמעלה מבחינה של גילוי,
24 שהוא השפע הגלוי שמשפיע הרב לתלמיד, והיינו
25 שהארת פני המשפיע מורה ומגלה עצם החכמה
26 שלמעלה מהגילוי דחכמה בו' ולכן הארת פני המשפיע
27 היא דוגמא לגילוי עצמי, כי מה שהתלמיד מקבל מזה
28 הוא ענין עצמי, ולא גילוי של אור.
29 וגם אופן נוסף ליישב את הסתירה, שראיית פני הרב
30 מוסיף בחכמת התלמיד שזהו רק בעת ההשפעה, אבל
31 בלא השפעה פני הרב שמאירים הוא רק שמורה על
32 העצם דהכרת פניו של החכם ענתה בו'⁴⁶ שהוא חכם
33 גדול (בו'). כלומר, הארת הפנים אמנם מבטאת את
34 חכמתו הגדולה, אך לא ניתן לומר שעל-ידי שיסתכל
35 בפניו של הרב, הרי חכמת הרב תכנס למוחו.
36 וכמו כן הוא בנמשל ענין אור אין-סוף שהוא בחינת
37 גילוי מן העצם לבד, ולא בשביל העולמות, וגם אם לא
38 היו עולמות שייך בחינה זו בו', של הספירות אין קץ,
39 מה-שאין-כן הספירות הגנוזות שכל עניינם הוא בשביל
40 העולמות.

1 אבל עצמות האור שלפני הצמצום הוא רק נבחינת
2 גילוי בו' כמו מראה וגוון העצם בו', אך לא עבור איזה
3 משהו או לפעול איזו פעולה, וכמו אור פני האדם
4 דחכמת אדם תאיר פניו⁴⁴ שאור חכמתו ניכר בהארת
5 פניו, של החכם, הרי אור פניו אינו פועל איזה פעולה
6 מטרת האור שמאיר מפני הרב היא לא בשביל לפעול
7 פעולה, כמו שיאיר ויגלה חכמה לזולתו רק שמורה על
8 עצם החכמה שבו בו'
9 ומתווך הרבי נ"ע במאמר המוסגר סתירה לכאורה
10 לדברים אלו: (ולעיל פרק מ"ג נתבאר דעל-ידי ראיית
11 התלמיד פני המשפיע מתוסף לו חכמה בו'. וזהו שאמר
12 רבי יהודה הנשיא⁴⁵, הא דמחדדנא טפי מחבראי (זה
13 שאני מחודד יותר מחברי) מפני שראיתי לרבי מאיר
14 מאחוריו, ואילו חזיתי מקמיה (ואילו ראיתו מלפניו,
15 ולא רק מאחוריו) הוה מחדדנא טפי (הייתי מחודד
16 יותר) דכתיב והיו עיניך רואות את מוריך.
17 – ואם כן גם לקרינת אור פני הרב יש השפעה על
18 התלמיד, והיא פועלת איזו פעולה (שהיא מחדדת
19 אותו), ומדוע נאמר כאן שזה דוגמא לגילוי עצמי שלא
20 בשביל הזולת?

שבת פרשת ואתחנן ער"ב

46. על פי לשון הפסוק ישעיהו ג, ט.

44. קהלת ח, א.

45. עירובין יג, ב.

1.

הוד כ"ק אדמו"ר מרנא ורבנא יוסף יצחק – אדמו"ר מוהריי"צ

ספר המאמרים תרצ"ו

9 וְהַעֲבֹדָה דְּכָלִי מְלֵא מְחֻזֵּק הִיא בְּמִדַּת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ
10 הוּא. דְּהִנְּהָ פְּתִיב (תְּהִלִּים קט"ז י"ג) "כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׁא"
11 כּוֹ, דְּקָאִי עַל כְּלָלוֹת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁנִקְרָאִים כּוֹס
12 יְשׁוּעוֹת¹⁶, דְּ"בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹקִים" בְּרֵאשִׁית הוּא ב'
13 רֵאשִׁית, תּוֹרָה שְׁנִקְרָאֵת רֵאשִׁית, וְיִשְׂרָאֵל שְׁנִקְרָאִים

4 ד) וְהִנְּהָ מִדַּת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִיא "מְלֵא מְחֻזֵּק,
5 רִיקָן אֵינּוּ מְחֻזֵּק", דְּהִנְּהָ ב' אֶפְגֵי עֲבֹדָה
6 יְשָׁנָם בְּעֲבֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יֵשׁ עֲבֹדָה דְּכָלִי רִיקָן דְּוָקָא
7 מְחֻזֵּק, וְיֵשׁ עֲבֹדָה דְּכָלִי מְלֵא דְּוָקָא מְחֻזֵּק, אֱלָא
8 שְׁהַעֲבֹדָה דְּכָלִי רִיקָן מְחֻזֵּק הִיא בְּמִדַּת בְּשִׁרְיָדָם,

א'שעט. (כרך ו) עמ' ב'תעד. ספר המאמרים תרנ"ט עמ' ב. ובכמה מקומות.

16) ראה זוהר חלק א רנ, סוף עמ' א. דרושים שבהערה 1. וראה אור התורה דרושים לראש השנה עמ' א'שכא. שם עמ'